

ge erfaring, og at man kan være anonym, at man ikke skal komme med cpr-nummer og alle de her ting. Det er jo det, der menes med det.

Kan det lade sig gøre at gøre det her bedre og få flere ting i gang, så er jeg jo kun interesseret i det. Derfor mener jeg ikke, at det har fundet et naturligt leje, hvor det skal lægge sig; det skal forhåbentlig rykke sig hele tiden.

Jeg tror, det var de spørgsmål, der blev rejst under debatten, og som jeg sådan set synes er meget vigtige.

Jeg vil derfor gerne takke for en god debat og håbe på, at vi kan blive ved med at udvikle området.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så vil fru Margrethe Vestager gerne have ordet for at samle op for forslagsstillerne.

Margrethe Vestager (RV):

På forslagsstillernes vegne vil jeg gerne som ministeren sige tak for debatten. Jeg synes, det har været en meget konstruktiv og åben debat, og jeg synes også, vi har fået vendt nogle af de problemstillinger, der er, kontant og meget konkret i samarbejdet.

Det mest afgørende at glæde sig over synes jeg er den brede opbakning, der er bag forslaget til vedtagelse, som faktisk kommer til at gøre en konkret forskel i forhold til situationen før denne forespørgsel, dels ved, at vi er sikre på at få en årlig § 115-redegørelse, dels ved, at partnerskaber understøttes som en realitet, og det vil sige, at der skal være et fortsat arbejde med at sikre, at metoderne og modellerne bliver udviklet og bliver gjort tilgængelige, og at der bliver en vidensdeling om, hvordan de fungerer, og sidst, men ikke mindst, at der i den konkrete lovgivningsproces her i Folketinget bliver set på lovgivningen gennem de briller, som charteret giver os, nemlig om lovgivningen virker hæmmende eller fremmende i forhold til det frivillige arbejde og i forhold til samspillet mellem det frivillige og det offentlige.

Med de ord så vil jeg gerne sige tak til ordførerne og tak til ministeren, også for det engagement, som er vist i debatten.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Afstemningen om det fremsatte forslag til vedtagelse vil som tidligere meddelt finde sted i morgen, torsdag den 15. januar.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 104:

Forslag til lov om ændring af lov om social service og ligningsloven. (Forbedringer af ledsageordningen, præcisering af kvindekrisecentrenes virksomhed, indførelse af hjemmel til at drive døgnhuse m.v.).

Af socialministeren (Henriette Kjær).
(Fremsat 10/12 2003).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Flemming Oppfeldt (V):

Da Venstres ordfører på det her område ikke kan være til stede, skal jeg fremføre Venstres synspunkter vedrørende dette lovforslag.

Det indeholder fem delelementer: Det drejer sig om en udvidelse af ledsageordningen, præcisering af kvindekrisecentrenes virksomhed og indførelse af en hjemmel til at drive døgnhuse. De tre ting skal jeg vende tilbage til.

Men først om de to andre bestemmelser: Der indføres en hjemmel til at fastsætte nærmere regler for, hvordan kommunerne skal indbetale bidrag til den særlige pensionsopsparring for de forældre til handicappede børn, der modtager den særlige supplerende ydelse efter servicelovens § 29 a. Det går vi ind for.

Vi går også ind for at ophæve den revisionsbestemmelse, der ligger i servicelovens § 146, da der ikke mere skønnes at være behov for denne bestemmelse.

Om de tre hovedelementer: Venstre vil gerne anbefale en udvidelse af ledsageordningen, som er en opfølgning på regeringens handicap-handlingsplan. Udvidelsen indebærer en ret for unge mellem 16 og 18 år til ledsagelse. På den måde vil også unge handicappede have mulighed for at deltage i fritids- og kulturaktiviteter uden nødvendigvis at skulle have far og mor med. Desuden vil alle, der modtager ledsagelse, kunne modtage et årligt beløb på 650 kr. til dækning

af udgiften til ledsageren, til biografbilletter og den slags.

Kl. 16.30

Med dette lovforslag indføres en bestemmelse i serviceloven, der præciserer kvindekrisecentrenes virksomhed over for kvinder, som har været udsat for fysisk, psykisk eller seksuel vold fra ægtefælle eller samlever.

Lovforslaget er et led i aftalen om udmøntningen af det, der hedder satspuljeaftalen for 2003.

Med denne præcisering vil vi sætte yderligere fokus på kvindekrisecentrenes virksomhed og ikke mindst på den meget udsatte gruppe, hvilket Venstre gerne støtter.

Amtskommunerne får med dette lovforslag mulighed for at oprette døgnhuse, der er målrettet for personer med sindslidelser, som for en kortere periode har brug for at bo i faste rammer og med støtte omkring sig. Erfaringerne med døgnhuse, som jo hidtil har været en forsøgsbestemmelse, viser, at de kan være med til at skabe et bedre samspil mellem tilbuddene i psykiatrien og socialpsykiatrien til gavn for netop personer med sindslidelser.

Det er disse fem delelementer i lovforslaget, som vi støtter. De indeholder en række gode initiativer og forenklinger samt præciseringer til glæde for flere brugere, og det går vi ind for.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg har forståelse for, at hr. Flemming Oppfeldt ikke er ordfører på forslaget, men jeg har et mere principielt spørgsmål omkring Venstres politik, som jeg håber hr. Flemming Oppfeldt kan svare på.

I forbindelse med det her meget positive med at ville gøre noget mere for at præcisere kvindekrisecentrenes virksomhed laver man en lov her, hvor man skriver, at kvinder har nogle rettigheder, underforstået, at det har mænd så ikke. Der ville jeg gerne høre, om der ikke her er tale om en lapsus, og om Venstre er åben over for, at vi ikke indfører en sådan kønsspecifik regel i lovgivningen, men i stedet for laver en bestemmelse, som sikrer både mænd og kvinder.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Det synes jeg umiddelbart lyder logisk. Nu er det her lovforslag jo fremsat på det eksisterende grundlag, og det er i hvert fald det, vi præciserer og retter op på.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg har selvfølgelig også forståelse for, at Venstres ordfører er suppleant for den oprindelige ordfører, men jeg kunne alligevel godt tænke mig at spørge om noget i forbindelse med rådgivningssiden, hvor man i lovforslaget henviser til, at der i serviceloven generelt er en forpligtelse for kommunerne til at rådgive på krisecentrene. Jeg kunne godt tænke mig at spørge, om man i Venstres gruppe har drøftet, hvordan vi gør lidt mere opmærksom på, at man så også skal aktivere den generelle rådgivningsforpligtelse og omsorgsforpligtelse over for de børn, der er i kommunen. Nogle børn kommer jo med på et krisecenter, der ligger i en anden kommune end den, de bor i. Har Venstre drøftet, hvordan man kan aktivere den generelle forpligtelse?

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Men jeg ser også bestemmelsen, der præciserer kvindekrisecentrenes virksomhed, som en bestemmelse til en øget rådgivning. Dersom det ikke tydeligt fremgår af det, der er fremlagt her, er det i hvert fald noget, vi får anledning til at drøfte i Folketingets udvalg.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Med hensyn til det med ledsageordningen – det er også noget, jeg vil nævne i min ordførertale – vil jeg bare lige appellere til Venstre om, at vi også under udvalgsarbejdet kommer til at drøfte den økonomi, der ligger i det. Det er jo en ligestilling til voksenområdet, men på voksenområdet har de voksne jo en mulighed for at have en egenindkomst, det har denne her ungegruppe ikke. Denne ungegruppe har jo netop i kraft af deres handicap ikke gode muligheder for at komme ud og tjene deres egne lomme penge, og derfor kunne det måske godt ske, at der skulle være en drøftelse af, om vi har nogle andre muligheder for at gøre opmærksom på den kommunale forpligtelse ud over det, der står i loven.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Men lovforslaget her er jo en sikring af, at der er en økonomisk dækning til de unge, som skal have den her ledsageordning. Det er jo egentlig det, lovforslaget går ud på.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så er det næste ordfører, fru Karen J. Klint.

Kl. 16.35

Karen J. Klint (S):

Som vi lige har hørt, er der fem delelementer i forslaget, og vi har fra Socialdemokraternes side et par ord til alle fem. Jeg vil godt indledningsvis sige, at vi er meget positive over for forslaget, men selvfølgelig kommer der nogle spørgsmål, som skal op under udvalgsarbejdet.

Jeg vil også indledningsvis rose ministeren for, at ministeren har holdt fast i en ligestillingsvurdering, selv om der i et høringssvar står, at det er der sådan set ikke praksis for. Men så er det jo, man kan undre sig over, hvorfor mændene så ikke får den samme ret til krisecentrene, når det nu har været udsat for en ligestillingsvurdering, for der er ikke så mange krisecentre for mænd. Men jeg er da vidende om, at der faktisk også er mænd, der har medbragt børn på de få krisecentre, der er i dag.

Når vi nu har en ligestillingsvurdering af det, så kunne det jo godt ske, at man skulle have haft et ekstra vågent øje til mændene her og ikke alene henvist til de eksisterende herberger. Så det kunne jo godt ske, at vi også skulle drøfte det under udvalgsarbejdet.

Med hensyn til ledsageordningen synes jeg, det er dejligt, at den nu lovsikres, og jeg kan også godt se og læse de forklaringer, der er på beløbet på 650 kr., og jeg kan også godt se, at der også står, at kommunerne jo ikke må opleve det her som et maksimumsbeløb, men at de konkret kan gå ind og gøre nogle andre ting ud over det.

Jeg synes også, det er fint, at ministeren har været lydhør i forbindelse med høringssvarene, sådan at der nu ikke skal være den her tunge regnskabsforpligtelse over for beløbet på de 650 kr. Netop fordi den her ungegruppe jo ikke har adgang til SU og, ikke har adgang til egen indtjening af lomme penge, synes jeg det er vigtigt, at vi får drøftet, hvordan vi holder kommunerne fast på, at de har en forpligtelse ud over de 650 kr. For de 650 kr. rækker altså ikke ret langt til dækning af ledsageudgifter, hvis den unge skal ud, og slet ikke, hvis det er i forbindelse med at skulle være væk hjemmefra nogle dage.

Så vil vi også gerne under udvalgsarbejdet drøfte, hvordan vi afgrænser målgruppen, for inden for voksenområdet har det været ret nemt at afgrænse, hvornår man er vidtgående handicappet, og hvornår man er inden for psykiatrien.

Men hvordan forholder man sig f.eks. med børn og unge med DAMP-diagnosen? Hvor ligger de henne? Der kan også være nogle af de hjerneskadede børn. Hvor ligger de henne i målgruppen her?

Med hensyn til døgnhusene synes vi, at høringssvarene er utrolig forskellige. Nogle synes, det er dejligt, at de er kommet over i serviceloven, og andre frygter det noget mere. Socialdemokraterne er faktisk meget glade for, at vi nu tager døgnhusene til os i serviceloven, og at vi også understreger, at det er en del af den sociale forpligtelse, og at det derfor ikke skal være en kopi af sygehusvæsenet, som kommer ind i døgnhusene. Det er meget vigtigt, at det er de sociale spilleregler, der gælder i husene. Jeg har også noteret mig, at ministeren i sine bemærkninger jo netop skriver om den lægefaglige betjening, at fordi den skal være der, er det jo ikke givet, at den skal være der på ledelelsesniveau. Den skal bare være til stede. Så det er vi meget trygge ved.

Jeg vil også godt lige sige, at døgnhusene jo ikke skal erstatte bolig mangelen på området, og det skal vi også være lidt bevidste om. Døgnhusene kommer heller ikke til at nedlægge sygehussenge, hvis nogle læger skulle frygte det. Så der behøver ikke at være nogen angst for det.

I forhold til krisecentrene vil vi gerne gå ind i en drøftelse af, om vi går langt nok også i forhold til forpligtelsen over for børn. Hvordan får vi omsat den generelle forpligtelse, som en kommune har i forhold til at rådgive børnene, som er i kommunen, så de får ret til omsorg og rådgivning på stedet?

Vi vil også gerne drøfte tolkebistand til centrene, som er påpeget af Rådet for Socialt Udsatte. Så der er nogle ting dér, som skal drøftes videre under udvalgsarbejdet.

Hjemmelen til at opkræve SP-bidrag har vi ingen bemærkninger til.

Så til sidst en bemærkning vedrørende ophævelsen af revisionsbestemmelsen i § 146: Det er o.k. for os at ophæve den, hvis ministeren herfra også vil bekræfte det, der står i høringssvarene, at der vil blive afholdt det fokusmøde med de pågældende organisationer, så vi kan være sikre på, at den revision, der så kommer, også kommer til at gå helt ind til det, der er hjertebloed for organisationerne.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så er det næste ordfører, fru Pia Kristensen.

Pia Kristensen (DF):

Jeg synes, man kan karakterisere det her lovfor-slag som en lidt blandet bolsjebutik, fordi forsla-get indeholder ret mange elementer.

Kl. 16.40

Jeg vil starte fra en ende af: Punkt 1 og punkt 2 vil vi selvfølgelig støtte, i og med at det er en aftale, der er indgået i satspuljeforliget. At vi nu har udvidet ledsageordningen til også at omfat-te de 16-18-årige, ser vi som et skridt i den rigti-ge retning, det er meget positivt. Vi synes også, det er positivt, at vi har sikret, at et beløb på 650 kr. årligt er afsat til dækning af udgifter til ledsa-geren.

Når det drejer sig om en præcisering af kvin-dekrisecentrenes virksomhed, er vi selvfølgelig også positive over for dette initiativ, som jo også er en del af satspuljeaftalen. Der er behov for en forstærket indsats over for kvinder og børn på kvindekrisecentre.

Forslaget om døgnhuse er vi meget glade for. Vi finder oprettelsen af døgnhuse, som det er gjort f.eks. i Viborg Amt, meget hensigtsmæssig. Jeg vil da gerne citere Pårørendeforeningen af 1998, som også er utrolig glad for dette forslag. De udtaler:

»Døgnhusene er placeret i ordinære boligom-råder og er derfor mindre institutionsprægede. Det kan måske lokke flere besøgende til, og i hvert fald er det et vigtigt skridt hen imod en af-mystificering og dermed nedbrydning af for-domme om sindslidende.«

I Dansk Folkeparti er vi helt enige i disse ud-talelser. Sindslidende er altså mennesker af kød og blod, de skal integreres blandt andre og ikke isoleres på øde øer.

Når det drejer sig om SP-bidraget, vil jeg da godt komme ind på nu, hvor jeg har lejlighed til det, at det ikke skal være nogen hemmelighed, at Dansk Folkeparti er skeptisk over for SP-bi-draget. Vi ser det som en midlertidig foranstalt-ning, og vi ønsker ikke at udvide gruppen, der ikke er omfattet af ordningen. Vi vil gerne se nærmere på, hvad det punkt i forslaget egentlig betyder, for vi synes, det er noget uklart.

Det sidste punkt drejer sig om ophævelse af revisionsbestemmelsen i servicelovens § 146. Der kan vi til gengæld ikke gå med til, at den re-visionsbestemmelse bliver afskaffet. Dansk Handicap Forbund gør opmærksom på, at der er en række problemer i de eksisterende regler på hjælpemiddelområdet, hovedsagelig når det

drejer sig om kørestole som særligt personligt hjælpemiddel. Derfor mener vi, at der er grund til at analysere og debattere dette område til bunds, og vi ønsker derfor revisionsparagraffen bevaret.

Afslutningsvis vil jeg blot sige, at vi jo både er for og imod forslaget, så det vil vi se nærmere på under udvalgsarbejdet.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så er det ordfører fru Charlotte Dyremose.

Charlotte Dyremose (KF):

Som konservativ må jeg sige, at det er et lovfor-slag, som det er meget svært at være uenig i, vi her behandler.

Vi er utrolig glade for, at forligspartierne blev enige om at udvide ledsageordningen til også at omfatte de 16-18-årige, give dem en mulighed for yderligere aktiviteter, socialt fællesskab, at deltage i fritidsliv, ligesom andre i den alders-gruppe jo også har lyst til at gøre, og det har man naturligvis, uanset om man er handicappet eller ej.

Præciseringen af kvindekrisecentrenes virk-somhed ser vi som en naturlig sammenhæng med den styrkede indsats, som også har haft stor betydning for os, og som også er lavet i satspuljeforligskredsen.

Døgnhusene for personer med sindslidelser, som har været en forsøgsordning siden 1990, er vi glade for nu kan komme til at indgå i den bre-de vifte af tilbud, der skal være til gruppen af sindslidende. Døgnhusene er for os at se en gan-ske udmærket mellemvej: Man er ikke på et sy-gehus, en institution, men i noget, der minder om at være i eget hjem, dog med den nødvendige støtte, som man kan have behov for.

Da vi også er meget glade for ordningen med, at man har mulighed for at passe handicappede børn i eget hjem, er det jo også en helt naturlig følge heraf, at vi også ønsker, at de forældre, der påtager sig den nogle gange meget store opgave, naturligvis også skal have mulighed for at op-spare pension, så de ikke i alderdommen skal være ringere stillet, fordi de har gjort en stor indsats for deres handicappede barn. Derfor støtter vi fra konservativ side naturligvis dette gode forslag.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så er det hr. Villy Søvnald som ordfører.

Kl. 16.45

Villy Søvnald (SF):

Det er jo et forslag, der indeholder alt nyt fra Socialministeriet, siden vi mødtes sidst. Og det gør det teknisk en smule besværligt undervejs, men det klarer vi forhåbentlig.

Man kan vel sige til det her lovforslag, at lidt har også ret. Hvis man kigger på de økonomiske konsekvenser af det, er de jo ikke voldsomme. Jeg siger det, fordi regeringen nogle gange har en tendens til at sige, at når man skal tælle sammen, hvad man har lavet, kommer det til at fylde voldsomt meget, hvis man ikke er opmærksom på de beløb, der står nævnt i lovforslaget. Men lidt har som bekendt også ret.

Første led i alt nyt fra Socialministeriet er udvidelse af ledsageordningen til hjemmeboende mellem 16 og 18 år og dækning af befordring op til et beløb på 650 kr. om året. Det støtter vi i sagens natur. Vi synes, det er en god idé. Det er vigtigt, at den her gruppe af unge også får mulighed for at deltage, i et omfang de ellers ikke vil være i stand til.

Den anden del af det er satspuljeaftalen om at forstærke indsatsen over for kvinder og børn på kvindekrisecentrene med 40 mio. kr. over de næste 3-4 år. Det støtter vi i sagens natur også. Jeg er enig med den socialdemokratiske ordfører i, at vi i øvrigt har brug for at kigge grundigt på området her og bede om nogle notater, så vi konstant holder øje med, hvordan området ser ud. Jeg tror ikke, at nogen har en interesse i at stå i en situation, hvor vi har ventelister på et område som det her.

Den tredje del af lovforslaget drejer sig om døgnhusene for sindslidende. Det synes vi er en god idé som et supplement til de åbne psykiatriske afsnit. Vi er enige i de bemærkninger, der også tidligere er sagt om, at jo mere man er i stand til at afinstitutionalisere et område her og normalisere det, jo bedre er det. Så det støtter vi også.

Vi støtter ligeledes pensionsordninger for mennesker, der efter serviceloven modtager tabt arbejdsfortjeneste for at passe handicappede børn. Det er et oprindeligt gammelt SF-forslag, sagt til historieskrivningen, vi hermed får udmøntet, og skam få det, hvis man ikke udtrykte tilfredshed med det som SF's ordfører.

Det eneste sted, vi har problemer, er det sidste område, nemlig forslaget om at ophæve revisionsbestemmelsen for personlige hjælpemidler. Vi havde en lang debat for 3-4 år siden om det, der hed særlige personligt tilrettede hjælpemidler, hvor det, der var vigtigt, var, at man frit

kunne vælge leverandør, når man skulle have det hjælpemiddel, man skulle have, fordi man måske havde særlig tillid til en bestemt leverandør, som man havde tradition for osv., osv.

Dengang havde vi diskussionen om, hvilke hjælpemidler der skulle undtages fra bestemmelserne om, at det ikke var omfattet af det frie valg. Det, der var et af de svære punkter dengang, var kørestole, som ikke kom med ind under personligt og særligt tilrettede hjælpemidler.

Jeg synes, det er helt afgørende, at vi får den diskussion klaret, inden vi kommer til at stemme om lovforslaget her. Det betyder, at der er to muligheder. Den ene mulighed er, at vi har klaret det, inden behandlingen af lovforslaget er afsluttet – så har vi ingen problemer med det. Den anden mulighed er, at det ikke er klaret – og så har vi problemer med at ophæve revisionsbestemmelsen, for så gør vi det sværere at vende tilbage til det punkt.

Hvis det derfor ikke er klaret, inden vi skal stemme om lovforslaget, vil vi bede om, at lovforslaget bliver delt, sådan at vi med hensyn til punkt 5, ophævelse af revisionsbestemmelsen, kan komme til at behandle det særskilt.

Margrethe Vestager (RV):

Som de fleste andre ordførere har jeg også sådan lidt blandede bemærkninger til det her opsamlingsheat. De fleste af de begavede ting, man kan sige om de forskellige forslag, tror jeg er sagt.

Det, der handler om paragrafrækkefølgen, som i hvert fald er nævnt i forslagets anden del om kvindekrisecentre, kan måske synes at være en mindre ting. Det er fra kvindekrisecentrenes side rejst, at man gerne vil have sin egen paragraf, og dermed også, at man ikke vil slås i hartkorn hverken med husvildeboliger eller forskellige tiltag for sindslidende. Det synes vi er en rigtig overvejelse. Jeg tror, det hører til i detaljafdelingen, men vi vil gerne have, at det løses, hvis det er muligt.

Kl. 16.50

Vi er meget glade for, at vi får den her særskilte paragraf, fordi vi tror, det giver et afsæt for at styrke og fokusere arbejdet på kvinders forhold og på børns forhold, hvis der er vold i familien.

Vi tilslutter os de bemærkninger, som er sagt om mænd, som er ramt af krise, men tror også, det er meget afgørende at holde fokus i det her og bruge den her lovbehandling som et afsæt til at komme videre med nogle andre ting.

Med hensyn til den tredje del af forslaget, nemlig hjemmelen til, at amterne kan åbne døgnhuse, tror vi, at det vil være et meget positivt bidrag, men det er meget afgørende for os, at det ikke på nogen måde bidrager til at nedlægge senge i det system, som vi har i øjeblikket.

Det er mange steder efter vores vurdering for få senge, og det giver en del af de problemstillinger, vi ser, fordi tingene faktisk ikke fungerer, og vi risikerer i forbindelse med de opsøgende team at få en gentagelse af den dårlige situation, der var i forbindelse med indførelsen af distriktspsykiatrien, hvor sengepladser blev nedlagt, uden at man havde et velfungerende system til at tage over.

Hvad angår punkt 5, vil vi afvente ministerens svar under udvalgsbehandlingen. Det gælder også et par af de andre punkter og nogle af de spørgsmål, som er rejst af andre ordførere.

Grundlæggende er vi positivt indstillet over for alle fem dele af det, men vores endelige stillingtagen vil afhænge af udvalgsbehandlingen.

Line Barfod (EL):

Jeg har det som flere af de andre ordførere: Her er alt godt fra havet og en række punkter, som vi umiddelbart har sympati for, men hvor vi skal have nogle afklaringer under udvalgsarbejdet, før vi tager endelig stilling til, om vi i sidste instans vil støtte den samlede pakke med de her mange forskellige dele.

Først omkring kvindekrisecentre: Jeg mener, det er vigtigt, at vi ikke laver en kønsspecifik lovgivning, medmindre der er en helt reel begrundelse for det, og det kan jeg ikke se at der er her. Jeg mener ikke, det skulle være noget problem, at vi laver en kønsneutral bestemmelse, så de få mandecentre, der er, også kommer med ind under denne her bestemmelse. Jeg tror, det kan være hårdt nok i forvejen at være mand, som er blevet udsat for vold i hjemmet og er nødt til at flytte på krisecentre. Hvis man så derudover også bliver forskelsbehandlet i lovgivningen, synes jeg ikke, vi gør det særlig godt. Så jeg tror, det er et emne, vi lige skal kigge nærmere på under udvalgsbehandlingen.

Så har jeg ligesom fru Margrethe Vestager bemærket mig, at kvindekrisecentrene selv kom med det her spørgsmål om, hvorfor det er § 93, der har fået en ny tillægsbestemmelse, i stedet for § 94. Det må vi jo så lige prøve at høre nærmere om fra ministeren og eventuelt se på under udvalgsarbejdet.

Det fremgår også af hørings svarene bl.a. fra Socialrådgiverforeningen, at det er vigtigt at få fjernet enhver tvivl om, at de eksisterende kvindekrisecentre med deres selvejende struktur osv. kan fortsætte, at der ikke ligger noget som helst oplæg til ændringer i det, der bliver gennemført med denne lovgivning.

Det er også meget vigtigt at sikre, at vi får et kvalitetsløft. Det fremgår jo af ganske mange af hørings svarene, at hvis man skal ind og lave den forbedrede kvalitet og også skal sikre et tilstrækkeligt antal pladser, jamen så kommer det til at koste nogle penge.

Hvis vi skal sikre, at der bliver taget ordentligt hånd om børnene, at der er nogle til at sørge for, at de har et ordentligt indhold i hverdagen, fordi en del af dem ikke vil kunne komme til at gå i daginstitution, når de er med deres mor på krisecentre, så koster det altså nogle penge til yderligere normering på kvindekrisecentrene at sørge for, at der er nogle til at tage sig af børnene. Det synes jeg vi skal være åbne omkring, så vi sikrer, at der bliver det kvalitetsløft, som jeg tror vi alle sammen er meget optaget af kommer til at ske.

Så er der spørgsmålet om ledsageordningen. Vi havde jo gerne set, at man udvidede den yderligere, og i hvert fald synes jeg, det er væsentligt, at vi under udvalgsarbejdet får præciseret nærmere, hvad det er, vi forstår ved psykisk funktionsevne, så vi er sikre på, at så mange som muligt får den mulighed for at få en ledsageordning.

Jeg undrer mig lidt over det her med, at børn, som har det så dårligt, at de ikke kan være hjemme, ikke kan få den mulighed for en ledsageordning, for det kan jo godt være, at de heller ikke hos deres plejefamilie eller på institutionen, eller hvor de nu er, har lyst til at gå med de voksne, der er dér, i byen, men har lyst til at have en anden ung, der kan gå med dem i byen. Det synes jeg altså at de skulle have mulighed for. Jeg synes ikke, de oven i det, at de ikke kan være hjemme, også skal have det, at de ikke kan få en ledsager efter eget valg til at gå med.

Så er der spørgsmålet om døgnhuse. Vi synes også, det er et stort fremskridt, at vi får en bred vifte af forskellige tilbud på det psykiatriske område, men i disse kæmpe nedskærings- og omstruktureringstider mener vi, det er meget vigtigt at understrege, at der ikke med det her er lagt op til, at der skal nedlægges sengepladser.

I forvejen er der stor mangel på sengepladser. Vi havde for nylig et samråd omkring det store problem, der er i forbindelse med de retspsykiatriske patienter og spørgsmålet om, at der ikke er pladser nok, og at der ikke bliver taget ordentligt hånd om de retspsykiatriske patienter, og det er altså vigtigt, at vi så ikke yderligere forstærker det problem ved at bruge det, at der bliver oprettet døgnhuse, til så at nedlægge pladser andre steder. Vi skal sikre os, at der er den nødvendige kapacitet.

Så har jeg det ligesom hr. Villy Søvnald med hensyn til revisionsbestemmelsen. Vi mener, at den skal opretholdes, indtil problemet er løst. Så hvis ikke problemet er løst, før vi skal stemme om det her forslag, vil vi også gerne have det opdelt, så vi kan stemme om den særskilt, medmindre ministeren kommer med et ændringsforslag om, at vi venter med at ophæve revisionsbestemmelsen, til vi har sikret os, at problemet er løst.

Tove Videbæk (KD):

Vi synes, det er et rigtig godt fem i et-lovforslag, vi har her for os i dag.

Det første drejer sig om udvidelse af ledsageordningen, og det mener vi vil være en stor forbedring af livskvaliteten for de handicappede 16-18-årige. Hermed vil det blive muligt for denne gruppe unge handicappede i højere grad end tidligere at komme ud og opleve noget på lige fod med ikkehandicappede unge mennesker, så det er vi helt klart positive over for.

Det andet punkt i forslaget er, at kvindekrisecentrenes virksomhed skal præciseres. Ved satspuljeaftalen 2003 blev det netop aftalt, at der skal en bestemmelse ind i lov om social service, der præciserer kvindekrisecentrenes virksomhed. Det her forslag skal så også ses i sammenhæng med, at der ved satspuljeforliget i 2003 blev afsat en pulje på 40 mio. kr. til en forstærket indsats over for kvinder og børn på krisecentrene, så naturligvis er vi også meget positive over for det.

Det tredje element er døgnhusene. Vi tror, at disse døgnhuse kan være et godt supplement til allerede eksisterende muligheder for personer med sindslidelser. Døgnhusene er en slags mellemting, som disse personer kan have brug for i en periode, men det er for personer, som ikke har behov for at være på en psykiatrisk afdeling. Det er der flere ordførere der har pointeret, og det vil jeg da også gerne tilslutte mig, for det her må naturligvis ikke medføre nedlæggelse af

psykiatriske sengepladser, som vi i forvejen har alt for få af.

Så er der SP-bidragene og pensionsordninger til personer, der passer handicappede pårørende. Naturligvis er vi også positive over for det.

Og sidst: Afskaffelsen af revisionsbestemmelsen ser vi ikke nogen problemer i, men vil dog gerne støtte flere ordføreres forslag om opdeling af lovforslaget, hvis ikke alle problemerne er løst i forhold til denne del af fem i et-forslaget. Hvis ikke den problemstilling er løst inden afstemningen, så vil jeg gerne støtte opdelingen af forslaget.

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg vil gerne sige tak for positive meldinger på lovforslaget, også selv om næsten alle har indledt med at sige, at det her er blandede bolsjer, alt nyt fra Socialministeriet og alt godt fra havet. Men sådan er det jo. Når det er små forslag, ville det næsten også være for meget at lave hele fem lovforslag ud af det. Så jeg siger tak, fordi man trods alt er gået ind i debatten om det.

Jeg har været glad for de tilkendegivelser, der er kommet om, at man er positivt indstillet over for døgnhusene. Vi har mange positive erfaringer fra Viborg Amt, for det er mere værdigt for psykisk syge at komme ud et sted, hvor de lærer at få en dagligdag til at fungere, selv køber ind og er med til at lave mad. Det er mindre sygeliggørende, og det er med til, at mennesker med en psykisk lidelse hurtigere bliver parate til at kunne komme hjem. Jeg synes, det er meget positivt, og jeg er også glad for opbakningen til det.

Så har der været nogen debat og nogle spørgsmål til forslaget om ophævelse af revisionsbestemmelsen. Det håber jeg selvfølgelig vi kan få tilslutning til. Hvis der er problemer på et område, og hvis bare ét medlem af Folketinget ønsker det, kan man jo altid rejse problemstillingen og fremsætte et beslutningsforslag, rejse en forespørgsel eller andet, så vi kan behandle det.

Kl. 17.00

Jeg er så fuldstændig enig i, at der er nogle problemer, som er blevet rejst af handicaporganisationerne. Vi vil her gå i dialog med dem. Vi er allerede nu ved at tale med dem om, hvad problemets omfang er, og hvad man er utilfreds med. Vi vil prøve at se, om vi kan lave en vejledning, altså få de ting sat på plads, og igen gå i dialog med dem og høre, om det er det rigtige, vi har fået fat i. Jeg kan ikke lige sige her, hvad tidshorisonten er, men det må vi få afklaret under udvalgsarbejdet.

Så er der blevet spurgt en del til forslaget om kvindekrisecentre. Der henviser vi jo til i lovforslagets bemærkningerne, at de tilbud, der er til mænd, der har været udsat for vold, stadig væk ydes efter § 94 i serviceloven. Det kan man så være uenig i at de skal, hvilket nogle er, men jeg synes simpelt hen, at kvindekrisecentrene kræver deres særlige paragraf. Det kan godt være, det er underligt, jeg skal sige det, når jeg også er ligestillingsminister, men de har haft nogle særlige problemstillinger. De har kæmpet særlig hårdt, og det er også der, hvor man kan sige, at den store udvikling er.

Der er jo kun, så vidt jeg ved, ét krisecenter for mænd, og så kunne man spørge: Hvorfor skal det så ikke også være under det her? Altså årsagen til, der er flere kvinder, der kommer på krisecentre end mænd, er jo, at vi fysisk simpelt hen er svagere og derfor har større risiko for at få bank og have behov for at være et sted, hvor vi kan være under beskyttelse.

Men vi må diskutere det og så se, om vi kan finde en løsning. Det skal ikke være noget kardinalpunkt for mig, hvis vi kan finde en mindelig løsning. Jeg synes bare, det er nemmere, at de har deres egen paragraf, fordi der også er nogle særlige problemstillinger forbundet med det.

Som sagt vil jeg sige tak for den velvillige behandling, og jeg er naturligvis meget åben over for at svare på de spørgsmål, der i øvrigt har været stillet fra talerstolen, og på dem, der vil dukke op under udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det glæder mig, at ministeren nu sluttede af med, at det ikke var noget kardinalpunkt for ministeren, at der i bestemmelsen skal stå, at det er kvinder, at den ikke kan omfatte begge køn, og jeg håber, at vi under udvalgsarbejdet kan finde en løsning.

Jeg håber også, at ministeren i sin egenskab af ligestillingsminister vil være behjælpelig med at få lavet et notat om, at vi godt kan lave en bestemmelse, der sikrer begge køn i samme paragraf, for jeg må indrømme, at jeg har lidt svært ved at forstå, at ministeren som ligestillingsminister kan stille sig op og sige, at det skulle være værre at få bank som kvinde end som mand.

Jeg er helt enig i, at der er langt flere kvinder, der er udsat for problemer med vold i hjemmet, og at det har været af stor betydning, at vi har fået opbygget kvindekrisecentrene. Men jeg mener ikke, at vi kan tillade os at sige, at vi ikke

skal tage os lige så meget af mændene. Jeg er godt klar over, at der kun er ét mandekrisecenter, men så mener jeg også, at vi må kunne finde en løsning, så det kommer ind i samme bestemmelse. Det håber jeg at ministeren som ligestillingsminister er enig i.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Vold er fuldstændig uacceptabelt, og jeg sagde heldigvis heller ikke, at det var værre for kvinder at få bank end for mænd, men jeg sagde, at vi er mere udsatte, simpelt hen fordi vi er fysisk svagere, og det i sig selv gør, at folk, der ikke kan styre deres temperament af den ene eller anden årsag, har nemmere ved at forgribe sig på kvinder, end kvinder har på mænd, der simpelt hen bedre kan værge for sig. Men det er lige slemt, uanset hvem det går ud over. Det er jeg enig i.

Lad os nu prøve at se, hvad vi kan gøre for at skabe den her ligestilling. Det er jeg indstillet på.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 42:

Forslag til folketingsbeslutning om selvvisitering til plejehjem, plejebolig eller botilbud.

Af Line Barfod (EL) m.fl.

(Fremsat 7/11 2003).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Henriette Kjær):

Forslagsstillerne ønsker, at der skal indføres en ret for alle ældre og personer med handicap til